U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **N. T. T.,** zastoupené JUDr. Alenou Strnadovou, advokátkou se sídlem Tovaryšský vrch 1353/1, 460 01 Liberec, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 10. 2004, č. j. 36 Az 177/2004 - 15,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 29. 12. 2004 se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým bylo odmítnuto podání stěžovatelky, jímž se domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2004, č. j. OAM-1627/VL-20ZA-03-2004. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovatelce udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona. Krajský soud podání stěžovatelky odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť postrádalo náležitosti žaloby uvedené v § 37 odst. 2 a 3 a § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s. a v době rozhodování krajského soudu se již jednalo o neodstranitelnou vadu žaloby s ohledem na lhůtu podle § 72 odst. 1 s. ř. s.

Ze spisu vyplynulo, že stěžovatelka obdržela napadené rozhodnutí krajského soudu dne 8. 12. 2004, kdy podepsala doručenku od zásilky do vlastních rukou obsahující výše uvedené krajským soudem vydané usnesení.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty, a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy středa 8. 12. 2004. Poslední den lhůty připadá na středu 22. 12. 2004, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti

marně uplynula. Kasační stížnost podaná na poštu až dne 29. 12. 2004 byla tedy podána opožděně. Tvrzení stěžovatelky, že usnesení krajského soudu převzala dne 15. 12. 2004, na tom nemůže nic změnit, zvláště když není dále nijak rozvedeno a když stěžovatelka nijak nevyvrací údaj na doručence (tedy veřejné listině), podle něhož bylo doručeno dne 8. 12. 2004.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. 2. 2005

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu